

Sygn. akt III AUa 782/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Piankowski
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak (spr.) SSA Jerzy Andrzejewski
Protokolant:	stażysta Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 r. w Gdańsku

sprawy J. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji J. A.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2015 r.,
sygn. akt VII U 1681/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 782/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ustalenia J. A. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie spełnienia warunków wynikających z art. 4 oraz art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 ze zm.), a w szczególności nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz nie rozwiązał stosunku pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. A. kwestionując przyjęcie przez organ rentowy, że nie spełnia łącznie wszystkich ustawowych przesłanek ustalenia mu prawa do emerytury pomostowej, domagając się zaliczenia do wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach okresów: służby wojskowej od dnia 15 września 1969 r. do dnia 25 października 1977 r. (w tym do dnia 08 września 1973 r. służby kandydackiej), zatrudnienia w (...) Zakłady (...) w

G. od dnia 01 maja 1988 r. do dnia 01 kwietnia 1989 r. i w (...) Izbie (...) od dnia 16 lutego 1982 r. do dnia 30 kwietnia 1988 r. oraz wnosząc o zmianę tej decyzji i przyznanie wnioskowanego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie VII U 1681/14 Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

J. A. urodził się w dniu (...)

W dniu 17 czerwca 2014 r. złożył do organu rentowego wniosek o emeryturę pomostową. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Wymagany wiek 60 lat ubezpieczony ukończył w dniu (...) r.

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił ogólny staż pracy sumarycznie w wysokości 35 lat, 3 miesięcy i 17 dni – jednakże nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 4 lata, 3 miesięcy i 9 dni.

Okresami uznanymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest: okres zawodowej służby wojskowej od dnia 09 września 1973 r. do dnia 16 stycznia 1977 r. oraz zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w G. od dnia 01 maja 1988 r. do dnia 01 kwietnia 1989 r.

W okresie od dnia 15 września 1969 r. do dnia 18 sierpnia 1973 r. ubezpieczony odbywał służbę kandydacką w Wojsku Polskim, w ramach której odbył zasadniczą służbę wojskową.

Następnie w okresie od dnia 19 sierpnia 1973 r. do dnia 25 października 1977 r. ubezpieczony pełnił zawodową służbę wojskową.

W okresie od dnia 01 maja 1988 r. do dnia 01 kwietnia 1989 r. ubezpieczony pracował w (...) Zakładach (...) w G. na stanowisku z-cy dyrektora ds. ekonomicznych.

W okresie od dnia 16 lutego 1982 r. do dnia 30 kwietnia 1988 r. ubezpieczony pracował w (...) Izbie (...) na stanowisku starszego inspektora kontroli państwowej.

Ubezpieczony w toku postępowania przedłożył świadectwo pracy, w którym wskazano, iż w okresie 09 - 10 października 2013 r. zatrudniony był w Agencji (...) sp. z o. o. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika magazynowego. W tym samym świadectwie w pkt 7 wskazano, że w dniach 09-10 października 2013 r. jako pracownik magazynowy zajmował się bezpośrednim załadunkiem i rozładunkiem prototypowych gorących wyrobów ceramicznych (dachówek), tj. pracą wymienioną w pkt 17 załącznika nr 1 ustawy pomostowej.

Wnioskodawca od 2008 r. do chwili obecnej pozostaje w stosunku pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego oraz w aktach niniejszej sprawy. W ocenie Sądu dokumenty zgromadzone w niniejszym postępowaniu z wyłączeniem przedstawionego świadectwa pracy z dnia 11 października 2013 r. zasługiwały na walor prawdziwości i rzetelności, nie zachodziły również podstawy do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd ten za niewiarygodny uznał natomiast dowód z dokumentu w postaci świadectwa pracy przedłożonego w toku postępowania, jak również dowód z zeznań ubezpieczonego w zakresie, w którym wskazywał on na charakter świadczonej pracy objętej przedmiotowym świadectwem pracy, o czym niżej.

W ocenie Sądu I instancji odwołanie J. A. jest niezasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm., dalej: ustawa pomostowa) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 01 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy pomostowej prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt. 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Natomiast w myśl art. 15 ust. 1 ustawy pomostowej prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Sąd Okręgowy wskazał również, że zgodnie z art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm., dalej: ustawa emerytalna) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 (ust. 1), gdzie wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisami dotychczasowymi, do których odsyła ustawa emerytalna, jest to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm., dalej: rozporządzenie).

Sąd I instancji zważył, że spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia wszystkie warunki niezbędne do przyznania na podstawie art. 4 lub art. 49 ustawy pomostowej, prawa do wnioskowanego świadczenia, w szczególności czy:

- posiada 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach (art. 4 pkt 2 ustawy pomostowej),
- przed dniem 01 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 4 pkt 5 ustawy pomostowej),

- po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej),
- nie pozostaje w stosunku pracy (art. 4 pkt 7 ustawy pomostowej),
- w dniu wejścia w życie ustawy ma wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (art. 49 pkt 3 ustawy pomostowej).

Sąd ten stwierdził, że pozostałe przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia były między stronami niesporne - ubezpieczony urodził się w dniu (...), w dniu (...) r. ukończył 60 lat, posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 35 lat, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Na wstępie rozważań Sąd Okręgowy wskazał, że w toku postępowania ubezpieczony przedłożył świadectwo pracy, w którym wskazano, iż w okresie 9 - 10 października 2013 r. zatrudniony był w Agencji (...) sp. z o. o. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika magazynowego, ze wskazaniem, iż zajmował się bezpośrednim załadunkiem i rozładunkiem prototypowych gorących wyrobów ceramicznych (dachówek). Przedłożone przez ubezpieczonego świadectwo stanowić miało dowód spełnienia przesłanki wynikającej z art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej, tj. wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

Jak wynika z utrwalonego poglądu judykatury, warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle art. 4 i 49 ustawy pomostowej, jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po dniu 01 stycznia 2009 r. Osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej) (por. wyrok S.N. z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, stanowisko to podzielił również S.A. w Gdańsku z dnia 25 kwietnia 2013 r., III AUa 1857/12).

Z wykładni art. 4 ustawy pomostowej wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 01 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku, jednak nie określa ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 01 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 r. (por. wyrok S.N. z dnia 15 stycznia 2013 r., I UK 448/12).

W ocenie Sądu I instancji przeprowadzone postępowanie w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje, iż ubezpieczony nie spełnił wszystkich przesłanek warunkujących przyznanie wnioskowanego świadczenia w postaci emerytury pomostowej.

Mając na uwadze treść przywołanych wyżej przepisów Sąd ten wskazał, że ubezpieczony przede wszystkim nie legitymuje się 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej.

O ile zdaniem Sądu Okręgowego ubezpieczonemu należało zaliczyć okres służby wojskowej zawodowej od dnia 19 sierpnia 1973 r. do dnia 25 października 1977 r., jak również okres pracy w (...), o tyle zsumowaniu nie podlegał okres pracy ubezpieczonego od dnia 16 lutego 1982 r. do dnia 30 kwietnia 1988 r. w (...) Izbie (...) (tak też S.A. w Gdańsku w sprawie III AUa 228/07).

Zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10.

Sąd I instancji zauważył, że okres zatrudnienia w (...) Izbie (...) jako okres pracy w szczególnych warunkach wskazany został w § 14 rozporządzenia, a zatem nie mieści się w katalogu prac wymienionych w § 5-10 rozporządzenia.

W związku z powyższym, zdaniem tego Sądu, okres pracy ubezpieczonego w (...) nie mógł zostać doliczony do okresu pracy w (...) oraz do okresu zawodowej służby wojskowej.

Sąd Okręgowy wskazał, że okres pracy w (...) mógł zostać uwzględniony jedynie jako samodzielny okres zatrudnienia w oparciu o § 14 rozporządzenia. Jednakże ani suma okresu zawodowej służby wojskowej wraz z okresem pracy w (...), ani okres pracy w (...) nie stanowi realizacji wymogu posiadania okresu 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze.

Sąd ten nadmieniał, że kwestia legitymowania się przez ubezpieczonego okresami pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy emerytalnej była już przedmiotem oceny i prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie III AUa 228/07. Jakkolwiek Sąd I instancji dokonał własnych ustaleń oraz oceny prawnej w niniejszej sprawie w kontekście legitymowania się przez ubezpieczonego wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, to jednak podzielił dokonaną w sprawie III AUa 228/07 ocenę w tym zakresie. Sąd ten miał przy tym na względzie, iż dokonanie ustalenia legitymowania się przez ubezpieczonego wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych następuje w oparciu o te same przepisy ustawy emerytalnej zarówno w sprawie o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z art. 184, jak i prawa do emerytury pomostowej, na co wskazuje brzemienie art. 4 pkt 5 ustawy pomostowej.

Zważył jednocześnie, że wnioskodawca nie przedstawił w toku niniejszej sprawy żadnych nowych dowodów wskazujących na dodatkowe okresy pracy w warunkach szczególnych, które pozwoliłyby w sposób odmienny ocenić charakter jego pracy, czy doliczyć, do już uwzględnionego stażu pracy w warunkach szczególnych, kolejne okresy.

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony nie spełnił również kolejnej przesłanki warunkującej przyznanie prawa do emerytury pomostowej, mianowicie wynikającej z art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej.

Sąd ten wskazał, że przedłożona do akt sprawy kopia świadectwa pracy nie stanowiła miarodajnego dowodu świadczącego o faktycznym wykonywaniu przez niego pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

Podkreślił w pierwszej kolejności, że świadectwo pracy wystawione ubezpieczonemu (wskazane w nim informacje co do zajmowanego stanowiska, czy charakteru wykonywanej pracy), nie jest dla sądu wiążące, bowiem stanowi jedynie oświadczenie złożone przez osobę je wystawiającą, a jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. podlega takiej samej ocenie jak inny dowód (por. wyroki S.N.: z dnia 05 października 2011 r., II UK 43/11, z dnia 03 października 2000 r., I CKN 804/98, z dnia 30 czerwca 2004 r., IV CK 474/03, OSNC 2005 nr 6, poz. 113; z dnia 09 kwietnia 2009 r., I UK 316/08 i z dnia 27 lipca 2010 r., II CSK 119/10).

Mając na uwadze wskazane w treści świadectwa stanowisko pracy – pracownika magazynowego – oraz opis czynności dokonywanych przez ubezpieczonego w okresie związania przedmiotową umową o pracę, Sąd I instancji doszedł do przekonania, iż nie była to praca określona w pkt 17 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej - na co wskazano w tym świadectwie, jak również żadna inna praca określona w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy pomostowej. Jak słusznie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych

warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (por. wyrok S.N. z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, LEX nr 1171289).

Zdaniem Sądu Okręgowego nawet przy założeniu, że praca wykonywana przez ubezpieczonego mieści się w katalogu prac określonych w załącznikach do ustawy pomostowej, nie podlegałaby uwzględnieniu z uwagi na okoliczność, iż miała ona charakter incydentalny, pozbawiony elementu stałości i pełnowymiarowości jej świadczenia. Jak wskazywał bowiem sam ubezpieczony - w ramach wiążącej go umowy jedynie dwukrotnie realizował określone czynności, które nadto wykonywał w swoim domu. Zasady doświadczenia życiowego nakazują również przyjąć, iż niemożliwym jest w warunkach domowych testowanie przy użyciu zwykłej kuchenki gazowej wytrzymałości dachówek, ich topliwości, czy podatności na kruszenie – jak przekonywał podczas składania zeznań ubezpieczony.

Ponadto, w ocenie Sądu I instancji, świadczenie przez ubezpieczonego pracy w pełnym wymiarze czasu, z uwagi na fakt, że sam twierdził iż od 2008 r. stale i w pełnym wymiarze wykonywał na rzecz tego samego pracodawcy inną pracę, nie związaną w żaden sposób z pracą pracownika magazynowego.

Sąd ten uznał, że wnioskodawca nie spełnia także przesłanki wynikającej z art. 4 pkt 7 ustawy pomostowej, gdyż bezspornym w sprawie było to, że pozostaje on nadal w stosunku pracy. Nieistotna przy tym była podnoszona przez ubezpieczonego okoliczność, iż od dłuższego czasu nie otrzymuje on z tego tytułu wynagrodzenia. Nie chodzi bowiem o otrzymywanie ekwiwalentu pieniężnego za wykonywaną pracę, ale o istnienie faktycznej więzi prawnej łączącej pracownika i pracodawcę.

Biorąc pod uwagę, że ubezpieczony nie spełnił czterech z siedmiu przesłanek warunkujących nabycie prawa do emerytury pomostowej z art. 4 ustawy pomostowej, bezprzedmiotową stała się analiza jego prawa do emerytury w świetle art. 49 ustawy pomostowej, który uzależnia jej przyznanie przede wszystkim od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy pomostowej, tych zaś ubezpieczony w całości nie spełnił.

W orzecznictwie podkreśla się, że przesłanki do nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych (por. wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012 r., III AUa 252/12).

Mając powyższe na względzie i uznając, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie, na podstawie art. 477 (14) § 1 k.p.c. w związku z powołanymi przepisami, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł J. A. zaskarżając ten wyrok w całości i obszernie kwestionując przyjęcie, że nie spełnia przesłanki ustalenia mu prawa do emerytury pomostowej z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych w postaci posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

W konkluzji apelacji skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja J. A. nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie zawiera zarzutów skutkujących uchyleciem lub zmianą wyroku Sądu I instancji.

Spór w przedmiotowej sprawie koncentruje się na kwestii spełniania przez ubezpieczonego łącznie wszystkich przesłanek ustalenia mu prawa do emerytury pomostowej, wynikających z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 ze zm., nazywanej dalej ustawą o emeryturach pomostowych).

Nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania przepis art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ przeprowadzone w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca spełnia przesłankę z jego pkt 6 w postaci wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w

rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych przez co najmniej 1 miesiąc (por. wyrok S.N. z dnia 15 stycznia 2013 r., I UK 448/12, LEX nr 1396383).

Przepis art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych daje możliwość nabycia prawa do emerytury pomostowej osobie, która nie spełnia przesłanki z jej art. 4 pkt 6, jeżeli łącznie spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 ustawy o emeryturach pomostowych oraz posiada na dzień wejścia tej ustawy w życie, tj. na dzień 01 stycznia 2009 r. co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W myśl art. 4 pkt 7 w zw. z art. 49 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, z którym rozwiązano stosunek pracy.

Stosownie zaś do treści art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Ponieważ bezsporna jest w niniejszej sprawie okoliczność, że J. A. pozostaje nadal w stosunku pracy, a zatem zasadne jest przyjęcie, że jego prawo do emerytury pomostowej nie powstało, ponieważ nie spełnia on przesłanki w postaci rozwiązania stosunku pracy, wynikającej z treści art. 4 pkt 7 w zw. z art. 49 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Nabycie przez ubezpieczonego prawa do emerytury pomostowej uzależnione jest od łącznego spełniania przez niego wszystkich przesłanek z art. 49 pkt 1-3 ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem wobec nie spełniania przesłanki z art. 49 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych bezprzedmiotowe jest badanie innych spornych przesłanek, w tym przesłanki z art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. posiadania na dzień wejścia tej ustawy w życie, tj. na dzień 01 stycznia 2009 r. co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W pełni podzielić należy w tym miejscu stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie I UK 160/04, publik. OSNP 2005/16/255, zgodnie z którym w postępowaniu odrębnym w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury lub renty, niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) przez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia.

Ponieważ rozstrzygnięcie sądu w niniejszej sprawie może dotyczyć jedynie prawa ubezpieczonego do emerytury pomostowej, a zatem nie jest możliwe ustalenie, dla przyszłych celów emerytalno-rentowych, spełniania przez niego przesłanki z art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, warunkującej prawo do tego świadczenia.

W konsekwencji dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę, czy praca wykonywana przez ubezpieczonego w spornych okresach zatrudnienia podlega zaliczeniu do wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, uznać należy za przedwczesną. Z tego powodu kwestia ta nie podlega również badaniu w postępowaniu apelacyjnym w niniejszej sprawie.

Reasumując przeprowadzone wyżej rozważania stwierdzić należy, że przeprowadzone w przedmiotowej sprawie dowody w sposób jednoznaczny wykazały, że ubezpieczony nie spełnia łącznie wszystkich przesłanek ustalenia mu prawa do emerytury pomostowej, wynikających z treści art. 49 pkt 1-3 ustawy o emeryturach pomostowych, wobec czego brak jest podstaw prawnych do przyznania mu tego świadczenia.

Za niezasadny uznać zatem należy, wynikający z treści apelacji, zarzut naruszenia prawa materialnego, a w szczególności art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wobec powyższego, uznając apelację J. A. za bezzasadną, na mocy art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.

SSA Grażyna Czyżak (spr.) SSA Maciej Piankowski SSA Jerzy Andrzejewski